

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 11.7.2012.
COM(2012) 363 final

2012/0193 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot
krimināltiesības**

{SWD(2012) 195 final}
{SWD(2012) 196 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Vispārīgais konteksts

Krāpšana un ar to saistītas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finanšu intereses, rada nopietnu problēmu, kaitējot Savienības budžetam un tādējādi arī nodokļu maksātājiem. Savienības budžeta mērķis – panākt dzīves apstākļu uzlabošanu, veicināt izaugsmi un radīt darba vietas – ir apdraudēts, ja līdzekļi tiek izmantoti ļaunprātīgi. Tas ir jo īpaši aktuāli laikā, kad tiek veikta fiskālā konsolidācija, ir nepieciešama atbildība un tiek īstenotas uz izaugsmi vērstas strukturālās reformas. Saskaņā ar Komisijas 2010. gada Ziņojumu par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību¹, neraugoties uz spēkā esošo tiesisko regulējumu, iespējamā krāpšana ieņēmumu un izdevumu jomā gadā tiek lēsta 600 miljonu euro apmērā. Var pieņemt, ka faktiski summa ir vēl lielāka, jo ne visi gadījumi ir atklāti un paziņoti.

Savienībai nodokļu maksātāju līdzekļi ir jāaizsargā visefektīvākajā veidā, izmantojot visas iespējas, ko sniedz Līgums par Eiropas Savienību. ES budžetam nodarītais kaitējums liek rīkoties, lai Savienības finanšu interesēm nodrošinātu līdzvērtīgu un efektīvu aizsardzību, tostarp krimināltiesībās, tādā mērā, ciktāl tas ir patiešām nepieciešami. Neraugoties uz ES *acquis* izstrādi šajā jomā, kas attiecas uz krāpšanu, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju², dalībvalstis ir pieņēmušas atšķirīgus noteikumus, un tādējādi atšķiras arī aizsardzības līmeņi, kas noteikti to valsts tiesību sistēmās. Šī situācija raksturo to, ka Savienības finanšu interesēm netiek nodrošināta līdzvērtīga aizsardzība, un ka pret krāpšanu vērstie pasākumi vēl nav sasnieguši nepieciešamo atturošas iedarbības līmeni.

Piemēram, attiecībā uz krāpšanu dalībvalstis šā nozieguma definīciju ir iekļāvušas dažāda veida tiesību aktos – gan vispārējā krimināllikumā, kurā ietverti konkrēti vai vispārīgi nodarījumi, gan nodokļu kriminālkodeksos³. Līdzīgas atšķirības dažādās dalībvalstīs ("DV") vērojamas attiecībā uz sankciju apmēriem, ko piemēro šiem noziegumu veidiem⁴.

DV	Sankcijas
AT	Brīvības atņemšana līdz 6 mēnešiem (KL 146. pants), 3 gadiem (KL 147. panta 1. un 2. punkts), 10 gadiem (KL 147. panta 3. punkts, 148. pants); brīvības atņemšana līdz 3 vai attiecīgi 5 gadiem un naudassods – līdz divkārtšam apmēram no krāpšanā iesaistītās summas (<i>AEF</i> 7. pants).
BE	Brīvības atņemšana no 1 mēneša līdz 5 gadiem (Ienākumu nodokļa kodeksa 450. pants), brīvības atņemšana no 2 mēnešiem līdz 3 gadiem (Ienākumu nodokļa kodeksa 451. pants) un naudassodi (Vispārējā likuma par muitas un akcīzes nodokļiem 259., 260. un 261. pants).

¹ COM(2011)595 galīga redakcija, pievienotie Komisijas dienestu darba dokumenti SEC(2011)1107, 1108 un 1109 galīga redakcija.

² 1995. gada 26. jūlija konvencija (OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.) (krāpšana); 1996. gada 27. septembra Pirmais Protokols (OV C 313, 23.10.1996., 2. lpp.) un 1997. gada 26. maija Konvencija (OV C 195, 25.6.1997.) (korupcija); 1996. gada 29. novembra Protokols (OV C 151, 20.5.1997., 2. lpp.) (tiesas interpretācija); 1997. gada 19. jūnija Otrais Protokols (OV C 221, 19.7.1997., 12. lpp.) (nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija).

³ Skatīt Komisijas ziņojumus par PIF Konvencijas īstenošanu, 2004. gada 25. oktobra COM (2004) 709 galīgā redakcija, un 2008. gada 14. februāra COM (2008) 77 galīgā redakcija.

⁴ Tabula ir izvēlēta no plašāka pārskata, kas ar informāciju arī attiecībā uz citiem nodarījumiem atrodams ietekmes novērtējumā, kas pievienots šim direktīvas priekšlikumam. Tabulai vajadzētu sniegt aptuvenu priekšstatu par situāciju dalībvalstīs uz 2011. gada decembri.

DV Sankcijas	
BG	Brīvības atņemšana no 1 gada līdz 8 gadiem (Kriminālkodeksa 209., 210. pants), brīvības atņemšana no 3 līdz 10 gadiem (Kriminālkodeksa 211. pants), brīvības atņemšana no 2 līdz 8 gadiem (Kriminālkodeksa 212. pants), brīvības atņemšana no 3 līdz 10 gadiem (Kriminālkodeksa 212. panta 3. punkts).
CY	Brīvības atņemšana uz 5 gadiem (Kriminālkodeksa 300. pants), brīvības atņemšana līdz 3 gadiem vai naudassods, kas nepārsniedz 5 125,80 euro , vai abi.
CZ	Brīvības atņemšana līdz 2 gadiem (Kriminālkodeksa 209. līdz 212. pants).
DK	Brīvības atņemšana līdz 1 gadam un 6 mēnešiem (Sodu kodeksa 279. pants), (Sodu kodeksa 289.A pants), smagu nodarījumu gadījumā – līdz 8 gadiem .
EE	Naudassods vai brīvības atņemšana līdz 3 gadiem (Sodu kodeksa 209. pants), 5 gadiem (Sodu kodeksa 210. pants).
FI	Naudassods vai brīvības atņemšana no 14 dienām līdz 2 gadiem (Kriminālkodeksa 36. nodaļas 1. daļa), (Kriminālkodeksa 29. nodaļas 1. daļa), (Kriminālkodeksa 29. nodaļas 5. daļa), smagu nodarījumu gadījumā – no 4 mēnešiem līdz 4 gadiem .
FR	Brīvības atņemšana līdz 5 gadiem un naudassods 375 000 euro (Kriminālkodeksa 313-1. panta līdz 313-3. pants), smagu nodarījumu gadījumā – līdz 7 gadiem un naudassods 750 000 euro .
DE	Brīvības atņemšana līdz 5 gadiem vai naudassods (Kriminālkodeksa 263. pants).
EL	No 10 dienām līdz 5 gadiem , no 3 mēnešiem līdz 5 gadiem (Kriminālkodeksa 386. panta 1. punkts), smagu nodarījumu gadījumā – no 2 līdz 5 gadiem .
HU	Brīvības atņemšana līdz 2 gadiem (Kriminālkodeksa 318. pants), 5 gadi (Kriminālkodeksa 314. pants).
IR	Brīvības atņemšana līdz 5 gadiem (2001. gada Likuma 42. sadaļa).
IT	Brīvības atņemšana no 6 mēnešiem līdz 3 gadiem un naudassods no 51 līdz 1 032,00 euro (Kriminālkodeksa 640.1. pants), brīvības atņemšana no 1 gada līdz 6 gadiem (Kriminālkodeksa 640. pants).
LV	Brīvības atņemšana līdz 3 gadiem vai arests, vai piespiedu darbs, vai naudassods līdz sešdesmit minimālajām mēnešalgām (17 074,20 euro) (Krimināllikuma 177. sadaļa).
LT	Piespiedu darbs vai naudassods, vai brīvības ierobežošana, vai arests, vai brīvības atņemšana līdz 3 gadiem (Kriminālkodeksa 182. pants) vai līdz 8 gadiem (smagu nodarījumu gadījumā).
LU	Brīvības atņemšana no 1 mēneša līdz 1 gadam vai naudassods no 500 līdz 30 000 euro (Kriminālkodeksa 490. pants), brīvības atņemšana no 1 mēneša līdz 1 gadam un naudassods no 500 līdz 10 000 euro (Kriminālkodeksa 498. pants).
MT	Brīvības atņemšana no 4 mēnešiem līdz 1 gadam (Kriminālkodeksa 298. panta 1. punkts), brīvības atņemšana līdz 18 mēnešiem un naudassods no 2 329,37 līdz 34 940,60 euro (Kriminālkodeksa 298.C pants), brīvības atņemšana no 7 mēnešiem līdz 2 gadiem (Kriminālkodeksa 308. pants), brīvības atņemšana no 1 mēneša līdz 6 mēnešiem vai naudassods (Kriminālkodeksa 309. pants).
NL	Brīvības atņemšana līdz 1 gadam (Sodu kodeksa 328. pants), 2 gadiem (Sodu kodeksa 334. pants), 3 gadiem (Sodu kodeksa 360. pants), 4 gadiem (Sodu kodeksa 227., 326. pants) vai 6 gadiem (Sodu kodeksa 225., 336., 359. pants) vai naudassods līdz 76 000 euro .
PL	Brīvības atņemšana no 3 mēnešiem līdz 5 gadiem (Sodu kodeksa 297. pants).
PT	Brīvības atņemšana līdz 3 gadiem vai naudassods (Kriminālkodeksa 217. pants).
RO	Brīvības atņemšana no 6 mēnešiem līdz 12 gadiem (Sodu kodeksa 215. pants) (standarta gadījumos).
SI	Brīvības atņemšana uz vismaz 3 mēnešiem , bet ne vairāk kā uz 3 gadiem (<i>KZ-I</i> 229. pants), brīvības atņemšana līdz 3 gadiem (<i>KZ-I</i> 211. pants), brīvības atņemšana līdz 5 gadiem (<i>KZ-I</i> 228. pants), naudassods vai brīvības atņemšana līdz 3 gadiem (<i>KZ-I</i> 231. pants).
SK	Brīvības atņemšana līdz 2 gadiem (Kriminālkodeksa 221. pants), brīvības atņemšana no 1 gada līdz 5 gadiem (Kriminālkodeksa 222. līdz 225. pants).
ES	Brīvības atņemšana no 6 mēnešiem līdz 3 gadiem (Kriminālkodeksa 252. pants).
SE	Brīvības atņemšana līdz 2 gadiem (Sodu kodeksa 1. nodaļas 9. sadaļa).
UK	Disciplinārsods: brīvības atņemšana līdz 12 mēnešiem , naudassods vai abi (2006. gada Krāpšanas akta 1. sadaļa); notiesāšana uz apsūdzības pamata: brīvības atņemšana līdz 10 gadiem , naudassods vai abi.

Šādas atšķirības negatīvi ietekmē Savienības politikas efektivitāti Savienības finanšu interešu aizsardzībā, kā tas atspoguļots ietekmes novērtējumā, kas pievienots šim priekšlikumam. Vienots nodarījumu sastāva definējums visās dalībvalstīs samazinātu riskus, ka tiek piemērota atšķirīga prakse, jo tas nodrošinātu vienādu interpretējumu un viendabīgu risinājumu visu nepieciešamo kriminālprocesa prasību ievērošanai. Tāpat šāds definējums nostiprinātu attiecīgo noteikumu atturošo iedarbību un tiesībaizsardzības efektivitāti, un samazinātu stimulus iespējamam pārkāpuma izdarītājiem pārvietoties uz saudzīgākām jurisdikcijām Savienībā, lai tur veiktu tīšas nelikumīgas darbības.

Finanšu interešu līdzvērtīga aizsardzība ir atkarīga arī no Savienības iestāžu un struktūru darbības ticamības un no tā, vai tiek nodrošināta likumīga budžeta izpilde. Tādēļ šim priekšlikumam vajadzētu attiekties ne tikai uz krāpšanu tās šaurākajā izpratnē, bet arī citiem nelikumīgu darbību veidiem, kas saistīti ar krāpšanu, kuru rezultātā tiek nodarīts kaitējums ES budžetam, tostarp korupciju, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un publiskā iepirkuma procedūru traucēšanu. Izšķirošais elements ir tas, ka tiek gūta peļņa uz ES budžeta, tātad uz visu nodokļu maksātāju rēķina.

Papildu iemesls jauna tiesību instrumenta ierosināšanai ir nepieciešamība pieņemt konkrētus pasākumus, lai īstenotu Komisijas vispārējo stratēģisko pieeju krāpšanas apkarošanai. Tādēļ Komisija ierosina šo direktīvu.

1.2. Juridiskais konteksts

Pirmie elementi Savienības finanšu interešu aizsardzībai krimināltiesībās tika ieviesti 1995. gadā ar Konvenciju par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību un turpmākajiem protokoliem (turpmāk kopā saukti "*PIF* Konvencija")⁵. Turpmāk *PIF* Konvenciju ratificēja gandrīz visas dalībvalstis⁶, kurās tā attiecīgi stājās spēkā. Būtiski vispārēji Savienības krimināltiesiskie pasākumi ir Padomes 2005. gada 24. februāra Pamatlēmums 2005/212/TI par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju⁷, kuru Komisija dalībvalstīm, kas tajā piedalās, ierosināja aizstāt ar Direktīvu par noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā⁸.

Šo regulējumu papildina vispārēji Savienības krimināltiesiskie pasākumi cīņai pret konkrētām nelikumīgām darbībām, kas ir īpaši kaitīgas likumīgajai ekonomikai, piemēram, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju⁹ un korupciju¹⁰, un šie pasākumi nodrošina Savienības finanšu interešu aizsardzību, lai arī nav tieši ar to saistīti.

⁵ Skatīt otro zemsvītras piezīmi iepriekš.

⁶ Otrais Komisijas ziņojums — Konvencijas par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību un tās protokolu īstenošana, 14.2.2008., COM(2008)77 galīgā redakcija, 4.1. sadaļa. Kopš tā laika konvenciju un tās protokolus ir ratificējušas vēl citas dalībvalstis. Tikai Čehijas Republika vēl nav ratificējusi konvenciju, bet ir sākusi iekšējo konstitucionālo procedūru ratifikācijai.

⁷ OV L 68, 15.3.2005., 49. lpp.

⁸ COM(2012) 85 galīgā redakcija, 12.3.2012.

⁹ Padomes Direktīva 91/308/EEK, kas vēlāk atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvu 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

¹⁰ Komisijas 2011. gada 6. jūnija Lēmums, ar ko izveido ES pretkorupcijas ziņošanas mehānismu, C(2011) 3673 galīgā redakcija.

2011. gada maijā Komisija sniedza Paziņojumu par Savienības finanšu interešu aizsardzību ar krimināltiesībām un administratīvu izmeklēšanu¹¹, kam bija pievienots Komisijas dienestu darba dokuments¹². Šie dokumenti norāda uz sajukumu noteikumos par noziegumu definīciju un kriminālsankcijām, kas izveidojies ES teritorijā pastāvošā tiesiskā regulējuma ietvaros. Tāpat dokumentos norādīts, ka Komisija uzskatītu krimināltiesības par vienu no elementiem esošās situācijas uzlabošanai.

2011. gada septembra Paziņojumā "Ceļā uz ES kriminālpolitiku"¹³ ir izklāstīts ierosinātais vispārējais regulējums ES krimināltiesību saturam un struktūrai, kā arī ES tiesību aktu krimināltiesību jomā vispārējie principi, proti, nepieciešamība panākt, ka ES krimināltiesības tiek piemērotas tikai tādā apmērā, kāds vajadzīgs konkrētā mērķa sasniegšanai, un ir samērīgas ar to.

Pakāpeniski ir izstrādāts administratīvo tiesību kopums cīņai pret nelikumīgām darbībām, kuru rezultātā tiek nodarīts kaitējums Savienības finanšu interesēm. Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 ir noteikti administratīvi noteikumi, lai vērstos pret nelikumīgām darbībām, kuru rezultātā tiek nodarīts kaitējums Savienības finanšu interesēm¹⁴, un tos papildina administratīvi noteikumi nozarēs¹⁵. Papildus iepriekš minētajiem horizontālajiem instrumentiem, kas konkrēti paredzēti Savienības finanšu interešu aizsardzībai, vairākos Savienības administratīvo tiesību instrumentos ir iekļauti būtiski noteikumi attiecībā uz nelikumīgām darbībām, kas apdraud Savienības publiskos līdzekļus¹⁶.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM REZULTĀTI UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

2.1. Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Komisija apspriedās ar ieinteresētajām personām vairākos posmos. Konkrēti, 2011. gada 25. oktobrī Komisija apspriedās ar universitāšu mācību spēkiem krimināltiesību jomā, kā arī īpaši apspriešanai veltītā sanāksmē 2011. gada 6. decembrī – ar dalībvalstu valdību amatpersonām. Piedalījās arī pārstāvji no Eiropas Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas. Tika apkopoti viedokļi no dalībvalstu prokuratūras dienestiem, veicot aptauju un apspriešanos Ģenerālprokuru forumā, ko *Eurojust* organizēja Hāgā 2011. gada 23. jūnijā un vēlreiz 2011. gada 16. decembrī. 2012. gada 25. janvāra ekspertu sanāksmē Komisija tikās arī ar Eiropas Nodokļu maksātāju apvienību.

Eksperti uzsvēra būtiskos trūkumus esošajā tiesiskajā regulējumā Savienības finanšu interešu aizsardzībai. Konkrēti tas attiecās uz noilguma periodiem kriminālprocesā. Akadēmisko aprindu eksperti uzsvēra to, cik nozīmīgs ir princips, ka krimināltiesības tiktu izmantotas kā galējais līdzeklis, pienācīgi ievērojot subsidiaritātes un proporcionālītātes principus. Tā kā krimināltiesības ir ļoti spēcīgs instruments sabiedrības kontrolei, kas būtiski skar pilsoņu

¹¹ COM (2011) 293 galīgā redakcija, 26.5.2011.

¹² SEC (2011) 621 galīgā redakcija, 26.5.2011.

¹³ COM (2011) 573 galīgā redakcija, 20.9.2011.

¹⁴ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

¹⁵ Piemēram, lauksaimniecības jomā – Regula (EK) Nr. 73/2009 par tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

¹⁶ Pārskats par šiem instrumentiem atrodams: Pētījums par tiesisko regulējumu ES finanšu interešu aizsardzībai krimināltiesībās, RS 2011/07, 2012. gada 4. maijs, 22. lpp.

pamatbrīvības, tās ir jāizmanto kā galējais līdzeklis un jāīsteno tādā veidā, lai aizsargātu pamatintereses, vienlaikus ievērojot pilsoņu pamatbrīvības un kalpojot pilsoņu labā. Dalībvalstu eksperti kopumā atbalstīja Komisijas mērķi, t.i., nodrošināt nodokļu maksātāju līdzekļu aizsardzību un aizsargājamo pamatinteresu līdzvērtīgu ievērošanu visā Eiropas Savienībā. Praktizējošo speciālistu aprindās plaši tika pārstāvēts viedoklis, ka ir būtiskas skaidri formulētas krimināltiesības, kurās būtu nodrošināti vienlīdzīgi apstākļi, un ka tās būtu jāpapildina ar procesuāliem pasākumiem, lai novērstu speciālistu konstatētos trūkumus šajā jomā. Šis pēdējais aspekts ir atspoguļots Komisijas darba programmā, kas paredz atsevišķu iniciatīvu par procesuāliem pasākumiem Savienības finanšu interešu aizsardzībai, ko paredzēts iesniegt 2013. gadā. Eiropas Nodokļu maksātāju apvienība izteica stingru atbalstu Komisijas nolūkam labāk aizsargāt Savienības finanšu intereses pret nelikumīgu un ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī tās risinājumam izveidot visaptverošu krimināltiesisko regulējumu, kam būtu atturoša iedarbība, Savienības finanšu interešu aizsardzībai.

2.2. Ietekmes novērtējums

Komisija veica politikas alternatīvu ietekmes novērtējumu, ņemot vērā neatkarīga pētījuma rezultātus, kas tika pabeigts 2012. gada februārī¹⁷. Pēc iespējamo risinājumu izvērtēšanas ietekmes novērtējumā secināts, ka vēlams ir risinājums, kas konkrēti paplašinātu dažu ar krāpšanu saistītu nodarījumu veidu loku, ieviestu minimālās sankcijas un saskaņotu noilguma termiņus.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1 Tiesiskais pamats

Priekšlikuma pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. panta 4. punkts.

Līguma 325. pants nosaka ES kompetenci veikt pasākumus, kas vajadzīgi krāpšanas un citādu nelikumīgu rīcību, kas apdraud Savienības finanšu intereses, novēršanā un apkarošanā, un minētajiem pasākumiem ir "jāattur no šādas rīcības". 325. panta 4. punkts nosaka likumdošanas procedūru nepieciešamo pasākumu pieņemšanai, lai nodrošinātu efektīvu un līdzvērtīgu aizsardzību. Krāpšanas novēršanas un apkarošanas jomā tas nosaka arī juridisko pamatu likumdošanai attiecībā uz krāpšanu un jebkādu citādu nelikumīgu rīcību, kas apdraud Savienības finanšu intereses. Jēdziens krāpšana šajā kontekstā ir jāsaprot plašā nozīmē, ietverot tajā arī konkrētus noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar krāpšanu.

Cīņa pret nelikumīgu rīcību, kas apdraud Savienības finanšu intereses, ir ļoti īpaša politikas joma, jo noteikumi ir atrodamī īpašā nodaļā, kas veltīta "krāpšanas apkarošanai" Līguma sadaļā "Finanšu noteikumi". Tāpat jēdziens "atturēt" citur Līgumā nav sastopams. Tas parāda, ka šajā īpašajā jomā Savienības rīcībā ir plašs rīku klāsts. Šī īpatnība vēl vairāk ir nostiprināta LESD 310. panta 6. punktā, kas jau sadaļas par finanšu noteikumiem pirmajā pantā uzsver nepieciešamību cīnīties pret ("novērš") nelikumīgām darbībām, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.

¹⁷ Īpašais līgums Nr. JUST/2011/EVAL/FW/1023/A4 – Pētījums par tiesisko regulējumu ES finanšu interešu aizsardzībai krimināltiesībās.

Līguma 325. panta mērķis ir aizsargāt šīs prioritārās politikas jomas vienīgo mērķi, t.i. Savienības publiskos līdzekļus jebkuros apstākļos, tos iekasējot vai izmaksājot.

- Savienības publisko līdzekļu aizsardzība ir kopīgs mērķis Savienības līmenī, tas ir plašāks par dalībvalstu finanšu interešu kopumu. Šim nolūkam Līgums piešķir Savienībai plašas pilnvaras pieņemt "pasākumus", kuriem "jāattur no šādas rīcības" un "jānodrošina efektīva" (325. panta 1. punkts) un "līdzvērtīga aizsardzība" (325. panta 4. punkts)¹⁸. Atturošai, efektīvai un līdzvērtīgai aizsardzībai pēc būtības un vēsturiski (skatīt 1995. gada *PIF* Konvenciju) ir raksturīga krimināltiesību dimensija. Krimināltiesības ir nepieciešamas, lai nodrošinātu preventīvu iedarbību attiecīgajā jomā, kurā krimināltiesību sankciju draudu un to ietekmi uz iespējamo pārkāpuma izdarītāju reputāciju var uzskatīt par spēcīgu demotivējošu elementu, kas atturētu no nelikumīgas darbības izdarīšanas. Tādēļ 325. pantā ir paredzētas pilnvaras pieņemt noteikumus krimināltiesību jomā, ja tas attiecas uz Savienības finanšu interešu aizsardzību pret visu veidu nelikumīgiem uzbrukumiem, un tas nebija paredzēts atbilstošajā EK līguma 280. panta 4. punktā.
- Savienības finanšu interešu aizsardzība nav definēta pašā Līgumā, taču tas skaidri redzams paplašinātajā formulējumā (ne tikai attiecībā uz "budžetu"), kas lietots citur Līguma tekstā (piem., 310. panta 1. punkta otrajā daļā), jo attiecas uz visiem līdzekļiem, ko pārvalda Savienība, vai kas tiek pārvaldīti tās uzdevumā¹⁹.

Šis priekšlikums aizstāj priekšlikumu Direktīvai par Kopienas finanšu interešu aizsardzību krimināltiesībās²⁰.

3.2 Subsidiaritāte, proporcionalitāte un pamattiesību ievērošana

Tiek uzskatīts, ka Savienības rīcība nepieciešama, pamatojoties uz šādiem faktoriem:

Savienības finanšu intereses ir saistītas ar aktīviem un pasīviem, ko pārvalda Savienība vai kas tiek pārvaldīti tās uzdevumā. Tādā veidā Savienības finanšu intereses pēc būtības un no pirmssākumiem atrodas Savienības rīcības jomā. Tādējādi tās ir vairāk vērstas uz Savienību, nekā jebkura cita joma, kurā nepieciešama noteikumu saskaņošana dalībvalstīs. Pēc formas un satura tās drīzāk ir salīdzināmas ar noteikumiem, kas attiecas uz Savienības iestāžu un struktūru paš aizsardzību, piemēram, fizisko drošību un IT drošību. Tā rezultātā dalībvalstis vienas pašas nevar sniegt pieņemamu drošību. Tāpat šim novērtējumam atbilst tas, ka Līguma 310. panta 6. punktā un 325. panta 1. un 4. punktā tiek prezumēta nepieciešamība pēc Savienības likumdošanas darbības, lai noteiktu līdzvērtīgus un atturošus pasākumus Savienības finanšu interešu aizsardzībai pret nelikumīgām darbībām. Turklāt saskaņā ar Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 48. pantu Komisija ir pilnībā atbildīga par visiem budžeta ieņēmumiem un izdevumiem.

Nemot vērā konkrētos ES noteikumus Savienības finanšu interešu aizsardzībai, Savienība atrodas visizdevīgākajā stāvoklī, lai šīs intereses aizsargātu. Tas ietver Finanšu Regulas budžeta noteikumus, vispārējos noteikumus par finanšu interešu aizsardzību administratīvo

¹⁸ Turpat.

¹⁹ Atsaucei skatīt arī definīciju Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 1. panta 2. punktā.

²⁰ COM(2001)272 galīgā redakcija, 23.5.2001., kas grozīta ar COM(2002)577 galīgā redakcija, 16.10.2002.

tiesību aktos un nozaru noteikumus par finanšu interešu aizsardzību dažādajās politikas jomās, kuras varētu tikt skartas. Tas attiecas arī uz to, ka *krimināltiesību* noteikumi Savienības finanšu interešu aizsardzībai varētu būt saskaņotāki. Saistībā ar krimināltiesībām īpaša uzmanība ir jāpievērš vispārējai subsidiaritātes prasībai attiecībā uz likumdošanu ES. Tas nozīmē, ka ES var būt par likumdevēju tikai tad, ja mērķi nevar efektīvi sasniegt ar rīcību valstu vai reģionālā vai vietējā līmenī, bet ierosinātās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī. Tikai Savienība var izstrādāt saistošus tiesību aktus, kas tuvina esošas tiesību normas un ir spēkā visās dalībvalstīs, tādējādi izveidojot tiesisko regulējumu, kas ļautu pārvarēt pašreizējās situācijas nepilnības, tostarp līdzvērtības trūkumu, kas nav savienojams ar LESD 325. panta 4. punktā noteiktajiem mērķiem.

Priekšlikums ir saistīts ar šādām Eiropas Savienības Pamattiesību hartas tiesībām un principiem: tiesībām uz brīvību un ģimenes dzīves neaizskaramību (sakarā ar iespējamu brīvības atņemšanu notiesātajiem pārkāpuma izdarītājiem), brīvību izvēlēties profesiju un darījumdarbības brīvību (sakarā ar notiesāto pārkāpuma izdarītāju iespējamu diskvalifikāciju), tiesībām uz īpašumu (sakarā ar iespējamu to uzņēmumu slēgšanu, kas izdarījuši pārkāpumus), krimināliem naudassodiem pēc notiesāšanas un konfiskācijas, noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principiem (jo tiks noteiktas jaunas nodarījuma definīcijas), tiesībām netikt divreiz tiesātam (sakarā ar mijiedarbību ar administratīvo tiesību sankciju režīmu). Šī iejaukšanās ir pamatota, jo tā kalpo tam, lai sasniegtu Savienībā atzītos vispārējās nozīmes mērķus (skatīt Pamattiesību hartas 52. panta 1. punktu), un konkrēti, lai nodrošinātu efektīvus un atturošus pasākumus Savienības finanšu interešu aizsardzībai. Ņemot vērā to, ka nav vērojami uzlabojumi pārkāpumu un krāpšanas novēršanas jomā, un ka pašreizējie, *PIF* Konvencijā noteiktie pasākumi nav efektīvi, nepieciešams pieņemt pasākumus krimināltiesību jomā krāpšanas un citu nelikumīgu darbību novēršanai un apkarošanai. Ar nepieciešamo rūpību ir nodrošināts, ka šie pasākumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai, un tādēļ tie ir samērīgi.

3.3. Juridisko instrumentu izvēle

Lai noteiktu saskaņotus krimināltiesību noteikumus Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā, vienlaikus nodrošinot dalībvalstīm noteiktu rīcības brīvību attiecībā uz to, kā piemērot stingrākos noteikumus, direktīva ir šai rīcībai piemērotākais juridiskais instruments.

3.4. Konkrētie noteikumi

1. *pants. Priekšmets* – šajos noteikumos aprakstīts šā priekšlikuma mērķis un darbības joma, īpaši uzsverot, ka tas attiecas tikai uz Savienības finanšu interešu aizsardzību.

2. *pants. Savienības finanšu interešu definīcija* – šajos noteikumos formulēta Savienības finanšu interešu definīcija, ko piemēro visā instrumentā. Eiropas Savienības Tiesa ir apstiprinājusi²¹, ka ir cieša saikne starp pievienotās vērtības nodokļa iekasēšanu, ievērojot piemērojamās Savienības tiesības, no vienas puses, un atbilstošo pievienotās vērtības nodokļa resursu nodošanu Savienības budžetam, no otras puses, jo jebkādi trūkumi pirmo minēto iekasēšanā iespējami izpaužas kā otrā minētā samazinājuma cēlonis. Tādēļ krāpšana saistībā ar pievienotās vērtības nodokli ir jāuzskata par darbību, kas apdraud ES finanšu intereses, un tādēļ uz to attiecas šī ierosinātā direktīva.

²¹ 2011. gada 15. novembra spriedums Lietā C-539/09 Komisija pret Vāciju (OV 2012, C 25, 5. lpp.).

3. pants. *Krāpšana, kas apdraud Savienības finanšu intereses* – šajos noteikumos formulēta definīcijas krāpnieciskām darbībām, par kurām dalībvalstīs ir piemērojama kriminālatbildība.

4. pants. *Ar krāpšanu saistīti nodarījumi, kas apdraud Savienības finanšu intereses* – šie noteikumi attiecas uz nelikumīgām darbībām krāpšanas novēršanas un apkarošanas kontekstā.

Tajos noteikts, ka dalībvalstīm ir jānosaka kriminālatbildība par pretendentu negodīgu darbību publiskā iepirkuma konkursā. Tie attiecas uz darbībām, kas ir līdzīgas krāpšanai, kad dotācijas piešķiršanas procedūrā konkursa rīkotājam tiek sniegta patiesa informācija, kaut gan tās pamatā ir informācija, kas nepienācīgā veidā iegūta no publiskajām iestādēm. Šāds noteikums jau ir ieviests vairākās dalībvalstīs, bet sankciju apmēros ir vērojamas būtiskas atšķirības (piemēram, vienā valstī tā ir brīvības atņemšana uz vienu dienu, savukārt citā valstī minimālais brīvības atņemšanas laiks ir trīs gadi²²). Ir aplēsts, ka efektīvu tiesību aktu trūkums šajā jomā Savienības budžetam gadā rada 40 miljonus euro zaudējumu²³. Attiecībā uz konkursa pretendentu savstarpējām manipulācijām ar cenu piedāvājumiem jau pastāv tiesībsardzības darbības un sankcijas Savienības un dalībvalstu līmenī, tādēļ šīs direktīvas darbības joma neattieksies uz tām.

Tāpat 4. pantā, galvenokārt pamatojoties uz *PIF* Konvenciju un tās protokoliem, ir noteikta korupcijas definīcija un paredzēts, ka dalībvalstīm par to jānosaka kriminālatbildība. Valstu tiesību akti, ar kuriem īsteno 1995. gada Konvenciju par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību un tās protokolus, kā arī attiecīgā judikatūra norāda, ka nepieciešams attīstīt pasīvās un aktīvās korupcijas definīcijas. Pretstatā *PIF* Konvencijai netiek noteikts, ka darbībai jābūt veiktai, "pārkāpjot dienesta pienākumus", lai uz to attiektos direktīvas noteikumi. Šeit ir nepieciešams konkrēts noteikums, jo korupcija ir īpaši smaga problēma Savienības finanšu interešu jomā. Tāpat 4. pantā ir noteikta līdzekļu nelikumīgas piesavināšanās definīcija, kas attiecas uz civildienesta ierēdņu darbībām, kas nav krāpšana tās šaurākajā izpratnē, un kas ietver līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos pretēji mērķim, kam tie paredzēti, un šo darbību nolūks ir kaitēt Savienības finanšu interesēm. Attiecībā uz tādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, kas gūti no ieņēmumiem, izdarot pārkāpumus, par kuriem šajā direktīvā ir noteikta kriminālatbildība, ir izdarīta atsauce arī uz tiesību aktiem pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, tādējādi arī dalībvalstīs tiks noteikta kriminālatbildība par šādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju. Tas nodrošinās to, ka par noziedzīgiem nodarījumiem, kas vērsti pret Savienības finanšu interesēm, tiks piemērots vienāds sankciju režīms.

Pantā ir noteikta civildienesta ierēdņu definīcija, kas attiecas ne tikai uz personām, kas ieņem amatu likumdevējā, administratīvā vai tiesu iestādē, vai citādi pilda civildienesta ierēdņa funkcijas Savienības līmenī vai dalībvalstīs, bet arī uz personām, kuras pilda šādas funkcijas trešās valstīs. Savienības finanšu interesēm ir nepieciešama aizsardzība arī aktīvas un pasīvas korupcijas vai līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos gadījumā, ja šādas darbības trešās valstīs veic personas, kuras iesaistītas Savienības līdzekļu pārvaldībā.

5. pants. *Kūdīšana, palīdzēšana un atbalstīšana, mēģinājums* – šos noteikumus piemēro iepriekš minētajiem nodarījumiem, un tie paredz, ka dalībvalstīm ir jānosaka kriminālatbildība arī par šādu nodarījumu sagatavošanas un līdzdalības tajos konkrētām

²² Pētījums par tiesisko regulējumu ES finanšu interešu aizsardzībai krimināltiesībās, RS 2011/07, 2012. gada 4. maijs, 74. lpp.

²³ Turpat, 150. lpp.

formām. Kriminālatbildība par mēģinājumu kā par nodarījumu lielākajā daļā gadījumu atsevišķi nav paredzēta, jo attiecīgajās galveno noziegumu definīcijās jau ir ietverts mēģinājuma elements.

6. pants. Juridisko personu atbildība – šos noteikumus piemēro visiem iepriekš minētajiem nodarījumiem, un tie paredz, ka dalībvalstīm ir jānosaka juridisko personu atbildība, vienlaikus izslēdzot to, ka šāda atbildība ir alternatīva fizisko personu atbildībai.

7. pants. Fiziskām personām piemērojami sodi – šos noteikumus piemēro visiem iepriekš minētajiem nodarījumiem, un tie paredz, ka dalībvalstīm ir jāpiemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas saskan ar Eiropas Savienības Tiesas jurisprudenci, un jānosaka konkrēts minimālo sankciju kopums, kas piemērojamas fiziskām personām. Paredzētie sodi ir samērīgi ar nodarījumu smaguma pakāpi un tie saskan ar sankcijām, ko šobrīd noteikušas lielākā daļa dalībvalstu. 7. pantā arī izskaidroti konkrēti aspekti par saikni starp direktīvu un disciplinārsodiem, kas noteikti, pamatojoties uz citiem apsvērumiem.

8. pants. Minimālie brīvības atņemšanas termiņi – šos noteikumus piemēro visiem iepriekš minētajiem nodarījumiem, un par īpaši smagiem nodarījumiem tie paredz konkrētus minimālos brīvības atņemšanas termiņus atbilstoši tiem, kas noteikti katram attiecīgajam nodarījumam. Minimālo sankciju ieviešana visā Savienībā nodrošinās konsekventas sankcijas, ko par konkrēto darbību veidu piemēros visās dalībvalstīs, un tā rezultātā Savienības finanšu intereses tiks efektīvi un līdzvērtīgi aizsargātas visā Savienībā. Ekonomiski noziegumi, tostarp krāpšana, parasti ir joma, kurā kriminālsankcijām var būt īpaši atturoša iedarbība, jo sagaidāms, ka iespējamie pārkāpuma izdarītāji veiks dažus riska aprēķinus, pirms tie izlems iesaistīties šādās noziedzīgās darbībās. Minimālo sankciju ieviešana attiecīgi tiek uzskatīta par nepieciešamu, lai nodrošinātu to, ka visā Eiropā tiek panākta efektīva atturoša iedarbība. Minimālās sankcijas ar sešu mēnešu termiņu ir samērīgas ar nodarījumu smaguma pakāpi un nodrošina arī to, ka Eiropas apcietināšanas orderi var izdot un izpildīt attiecībā uz nodarījumiem, kas uzskaitīti Pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi²⁴ 2. pantā, tādējādi nodrošinot iespējami efektīvu sadarbību tiesu un tiesībaizsardzības iestāžu starpā.

9. pants. Minimālo sankciju pret juridiskajām personām veidi – šie noteikumi ir līdzīgi 7. panta noteikumiem, un tos piemēro sankcijām pret juridiskajām personām.

10. pants. Iesaldēšana un konfiskācija – šos noteikumus piemēro visiem iepriekš minētajiem nodarījumiem, un tie paredz rīkus šādu nodarījumu rezultātā noziedzīgi iegūtu līdzekļu un nozieguma rīku iesaldēšanai un konfiskācijai.

11. pants. Jurisdikcija – šo noteikumu pamatā ir teritorialitātes un personas princips. Šos noteikumus piemēro visiem iepriekš minētajiem nodarījumiem, un tie paredz, ka tiesu iestādēm ir piekritības pamats, kas ļauj tām sākt izmeklēšanu, veikt kriminālprocesu un taisīt spriedumus lietās, kas saistītas ar Savienības finanšu interesēm. Ņemot vērā apstākli, ka šī direktīva neļauj veikt kriminālprocesu krāpšanas lietās, kurās dalībvalstis nevar īstenot savu jurisdikciju, dalībvalstis un Komisija ar attiecīgo trešo valsti apmainīsies ar pierādījumiem par krāpnieciskām darbībām, ko ārpus Savienības teritorijas veikušas personas, kas nav ES pilsoņi, un sadarbosies ar mērķi, lai minētajās valstīs to kompetentās iestādes veiktu kriminālprocesu par šādām darbībām.

²⁴ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

12. pants. Nodarījumu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, noilgums – šos noteikumus piemēro visiem iepriekš minētajiem nodarījumiem, un tie paredz, ka tiek noteikti minimālie noilguma termiņi, kā arī noilguma termiņi soda izpildei pēc galīgās notiesāšanas.

13. pants. Atgūšana – šajā noteikumā precizēts, ka šī direktīva neskar dalībvalstu pienākumu, arī neatkarīgi no 12. pantā paredzētajiem noilguma termiņiem, nodrošināt tādu līdzekļu atgūšanu, kas nepamatoti izmaksāti, izdarot šajā direktīvā minētos nodarījumus.

14. pants. Mijiedarbība ar citiem piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem – šajā noteikumā precizēta mijiedarbība starp administratīvo tiesību un krimināltiesību sankciju režīmu.

15. pants. Sadarbība starp dalībvalstīm un Eiropas Komisiju (Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai) – šis noteikums ir ļoti līdzīgs noteikumam par sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju, kas ietverts PIF Konvencijas otrajā protokolā. Šis noteikums ir jāiekļauj, jo ar 16. pantu konvencija un tās protokoli tiek atcelti.

16. pants. Konvenciju par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību krimināltiesību jomā atcelšana – ar šo noteikumu atceļ 1995. gada PIF Konvenciju un tās protokolus.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šim priekšlikumam nav tūlītējas ietekmes uz Savienības budžetu. Tomēr priekšlikuma mērķis ir nepieļaut zaudējumus, kurus rada nelikumīgas darbības, kas apdraud Savienības finanšu intereses, palielinot pasākumu atturošo iedarbību un dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu darbību krimināltiesību jomā efektivitāti, kā arī veicināt līdzekļu atgūšanu tajos gadījumos, kad zaudējumi jau ir radušies nelikumīgu darbību, kas apdraud Savienības finanšu intereses, rezultātā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 325. panta 4. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas atzinumu²⁵,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Savienības finanšu interešu aizsardzība attiecas ne tikai uz budžeta apropriāciju pārvaldību, bet plašāk skar visus pasākumus, kas negatīvi ietekmē vai draud negatīvi ietekmēt tos Savienības aktīvus, kā arī dalībvalstu aktīvus, kuri paredzēti dalībvalstu ekonomikas vai Savienības politikai būtisku publisko finanšu atbalstam vai stabilizēšanai.
- (2) Lai nodrošinātu Savienības finanšu interešu iedarbīgu, samērīgu un atturošu aizsardzību, dalībvalstīs krimināltiesībām vajadzētu arī turpmāk papildināt aizsardzību, ko nodrošina administratīvās tiesības un civiltiesības attiecībā uz vissmagākajiem ar krāpšanu saistītiem darbību veidiem, vienlaikus novēršot neatbilstības pašās tiesību jomās un starp tām.
- (3) Savienības finanšu interešu aizsardzība prasa noteikt vienotu krāpšanas definīciju, kas aptvertu krāpnieciskas darbības attiecībā uz izdevumiem un ieņēmumiem, kuru rezultātā tiek nodarīts kaitējums ES budžetam.
- (4) Krāpšana, kas ietekmē pievienotās vērtības nodokli (PVN), samazina nodokļu ieņēmumus dalībvalstīs un attiecīgi iespēju piemērot vienotu likmi dalībvalstu PVN aprēķinu bāzei. Kā apstiprināts Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā²⁶, ir cieša saikne starp PVN ieņēmumu iekasēšanu, ievērojot piemērojamās Savienības tiesības, un atbilstošo PVN resursu nodošanu Savienības budžetam, jo jebkādi trūkumi pirmo

²⁵ OV C , , ... lpp.

²⁶ Lieta C-539/09 – OV C 25/08, 2012. gada 28. janvāris.

minēto iekasēšanā iespējami izpaužas kā otrā minētā samazinājuma cēlonis. Tādēļ šī direktīva attiecas uz ieņēmumiem, kas gūti, dalībvalstīs iekasējot PVN.

- (5) Apsvērums par to, cik būtiska ietekme uz ES finanšu interesēm ir tam, ka tiek nelikumīgi samazināti PVN pašu resursi un tiek piemērotas šajā direktīvā noteiktās robežvērtības, ir jāskata saskaņā ar proporcionalitātes principu, ņemot vērā minēto pašu resursu savdabību un aprēķinam izmantojamo metodoloģiju, tostarp atšķirīgo pieeju dalībvalstīs.
- (6) Savienības finanšu intereses var negatīvi ietekmēt gadījumos, kad atsevišķs konkursa pretendents ar mērķi apiet vai sagrozīt noteikumus, kas piemērojami publiskā iepirkuma vai dotācijas piešķiršanas procedūrai, sniedz informāciju līgumslēdzējām iestādēm vai dotācijas piešķirējām iestādēm, pamatojoties uz informāciju, ko tas nepienācīgā veidā tieši vai netieši ir saņēmis no konkursa rīkotājas struktūras. Šādas darbības ir ļoti līdzīgas krāpšanai, taču attiecībā uz konkursa pretendentu tās var pilnībā neatbilst krāpšanas kā nodarījuma kritērijiem, jo iesniegtais piedāvājums var pilnībā atbilst visām prasībām. Konkursa pretendentu savstarpējas manipulācijas ar cenu piedāvājumiem pārkāpj Savienības konkurences noteikumus un atbilstošos valstu tiesību aktus; pret tām jau pastāv publiskās tiesībaizsardzības darbības un sankcijas visā Savienībā, un tādēļ šīs direktīvas darbības jomai nevajadzētu attiekties uz tām.
- (7) Savienības tiesību akti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas jomā ir pilnībā piemērojami to ieņēmumu legalizācijai, kas iegūti šajā direktīvā minēto noziedzīgo nodarījumu rezultātā. Atsaucē uz minētajiem tiesību aktiem vajadzētu nodrošināt, ka ar šo direktīvu ieviestais sankciju režīms tiek piemērots visiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas vērsti pret Savienības finanšu interesēm.
- (8) Korupcija ir īpaši nopietns drauds Savienības finanšu interesēm, un daudzos gadījumos tā var būt saistīta ar krāpnieciskām darbībām. Tādēļ šajā jomā nepieciešams jo īpaši noteikt kriminālatbildību. Jānodrošina, ka uz attiecīgajiem nodarījumiem definīcijas attiecas neatkarīgi no tā, vai darbības ir veiktas, pārkāpjot dienesta pienākumus vai ne. Attiecībā uz nodarījumiem, kas saistīti ar pasīvu korupciju un līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, ir nepieciešams iekļaut civildienesta ierēdņa definīciju, kas attiektos uz visām attiecīgajām amatpersonām neatkarīgi no tā, vai tās ir ieceltas, ievēlētas vai pieņemtas darbā uz līguma pamata un ieņem oficiālu amatu, kā arī uz visām personām, kuru pienākumos ietilpst tādu pakalpojumu sniegšana iedzīvotājiem vai vispārējās sabiedrības interesēs, ko nodrošina valsts vai citas publiskas struktūras, un šīs personas neieņem oficiālu amatu, piemēram, ES līdzekļu pārvaldībā iesaistīti līgumslēdzēji.
- (9) Savienības finanšu intereses var negatīvi ietekmēt civildienesta ierēdņa konkrēti darbību veidi, kuru mērķis ir nelikumīgi piesavināties līdzekļus vai aktīvus pretēji mērķim, kam tie paredzēti, un kuru nolūks ir kaitēt Savienības finanšu interesēm. Tādēļ nepieciešams ieviest precīzu nodarījumu definīciju, kas aptvertu šādas darbības.
- (10) Daži nodarījumi, kas vērsti pret Savienības finanšu interesēm, praksē bieži ir cieši saistīti ar nodarījumiem, uz kuriem attiecas Līguma 83. panta 1. punkts un Savienības tiesību akti, kuru pamatā ir minētais pants. Tādēļ noteikumu formulējumā būtu jānodrošina saskaņotība ar šādiem tiesību aktiem.

- (11) Tā kā kaitējumu Savienības finanšu interesēm ne mazākā mērā var nodarīt arī darbības, ko veikušas juridiskas personas, tām vajadzētu būt atbildīgām par noziedzīgiem nodarījumiem – kā tie definēti šajā direktīvā –, kas izdarīti viņu uzdevumā.
- (12) Lai visā Savienībā līdzvērtīgi aizsargātu Savienības finanšu intereses, izmantojot pasākumus, kam vajadzētu nodrošināt atturošu iedarbību, dalībvalstīm papildus vajadzētu paredzēt konkrētus sankciju minimālos veidus un apmērus gadījumiem, kad ir veikti šajā direktīvā definētie noziedzīgie nodarījumi. Sankciju apmēram vajadzētu būt samērīgam ar nodarījumu, un tādēļ būtu jānosaka robežvērtība naudas izteiksmē, kuru nepārsniedzot, nav nepieciešams noteikt kriminālatbildību.
- (13) Šī direktīva neskar disciplināro pasākumu pienācīgu un efektīvu piemērošanu. Sankcijas, kuras nevar pielīdzināt kriminālsodiem, var ņemt vērā saskaņā ar valsts tiesību aktiem atsevišķos gadījumos, kad persona tiek notiesāta par kādu no nodarījumiem, kas definēti šajā direktīvā; attiecībā uz pārējām sankcijām pilnībā būtu jāievēro *ne bis in idem* princips. Šī direktīva nenosaka kriminālatbildību par darbībām, uz kurām jau attiecas disciplinārās sankcijas vai citi pasākumi saistībā ar dienesta pienākumu pārkāpumiem gadījumos, kad attiecīgajām personām var piemērot šādas disciplinārās sankcijas vai citus pasākumus.
- (14) Smagākos gadījumos sankcijās attiecība uz fiziskām personām vajadzētu paredzēt dažādas pakāpes brīvības atņemšanu. Šos smagākos gadījumus vajadzētu definēt, pamatojoties uz naudas izteiksmē izteiktu konkrētu vidējo minimālo kaitējumu, kas noziedzīgu darbību rezultātā nodarīts Savienības budžetam un, iespējams, citiem budžetiem. Brīvības atņemšanas minimālo un maksimālo termiņu ieviešana ir nepieciešama, lai garantētu, ka Savienības finanšu interesēm tiek nodrošināta līdzvērtīga aizsardzība visā Savienībā. Minimālās sankcijas ar sešu mēnešu termiņu nodrošina, ka Eiropas apcietināšanas orderi var izdot un izpildīt attiecībā uz nodarījumiem, kas uzskaitīti Pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi 2. pantā, tādējādi nodrošinot iespējami efektīvu sadarbību tiesu un tiesībaizsardzības iestāžu starpā. Sankcijas kalpos arī par stingru atturošu rīku attiecībā uz iespējamajiem noziedzniekiem un darbosies visā Eiropā. Bargākas sankcijas būtu jānosaka gadījumos, kad nodarījums izdarīts noziedzīgā organizācijā Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI²⁷ izpratnē.
- (15) Ņemot vērā pārkāpuma izdarītāju un to ieņēmumu mobilitāti, kas iegūti no nelikumīgām, Savienības finanšu interesēm kaitējošām darbībām, kā arī ar šo mobilitāti saistīto sarežģīto pārrobežu izmeklēšanu, visām dalībvalstīm, lai tās varētu vērsties pret šīm darbībām, vajadzētu noteikt savu jurisdikciju un noteikumus attiecībā uz nepieciešamajiem noilguma periodiem.
- (16) Lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu saskaņotību un aizsargātu principu, ka neviens netiek sodīts divreiz par vienu un to pašu nodarījumu, ir nepieciešams precizēt saikni starp sodiem saskaņā ar šo direktīvu un citiem saistītiem administratīviem pasākumiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Direktīva neskar konkrētu

²⁷ OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.

administratīvo pasākumu, sodu un naudassodu piemērošanu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

- (17) Neskarot citus pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, nepieciešams izstrādāt atbilstīgu noteikumu sadarbībai starp dalībvalstīm un Komisiju, lai nodrošinātu efektīvu rīcību, kas vērsta pret šajā direktīvā definētiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuri apdraud Savienības finanšu intereses, tostarp informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un Komisiju.
- (18) 1995. gada 26. jūlija Konvencija par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību²⁸ un tās 1996. gada 27. septembra protokols²⁹ un 1996. gada 29. novembra protokols³⁰ būtu jāatceļ un jāizstāj ar šo direktīvu.
- (19) Lai dalībvalstis pienācīgi īstenotu šo direktīvu, ir jāveic personas datu apstrāde kompetentajās valsts iestādēs, datu apmaiņa starp dalībvalstīm no vienas puses, un starp kompetentajām Savienības iestādēm no otras puses. Personas datu apstrādi kompetentajās valsts iestādēs vajadzētu reglamentēt valsts tiesību aktiem, ievērojot Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi un tās Papildprotokolu (ETS Nr. 181). Datu apmaiņai starp dalībvalstīm būtu jāatbilst prasībām, kas noteiktas Padomes Pamatlēmumā 2008/977/TI par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās³¹. Attiecībā uz datu apstrādi, ko veic Savienības iestādes un struktūras, tām būtu jāievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti³² un attiecīgie noteikumi par tiesas izmeklēšanas konfidencialitāti.
- (20) Paredzētās atturošās iedarbības panākšanā, piemērojot krimināltiesībās paredzētus sodus, ir jāievēro īpaša piesardzība no pamattiesību viedokļa. Šajā direktīvā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, un konkrēti tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību, brīvība izvēlēties profesiju un tiesības strādāt, darījumdarbības brīvība, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību, noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principi, kā arī tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu. Nodrošināt minēto tiesību un principu pilnīgu ievērošanu ir šīs direktīvas mērķis, un tā ir attiecīgi jāīsteno.
- (21) Šo direktīvu piemēro, neskarot noteikumus par imunitātes atcelšanu, kas noteikta Līgumā, Protokolā par privilēģijām un imunitāti un Eiropas Savienības Tiesas statūtos un to īstenošanas dokumentos vai līdzīgos noteikumus, kas iekļauti valsts tiesību aktos.

²⁸ OV C 316, 27.11.1995., 48. lpp.

²⁹ OV C 313, 23.10.1996., 1. lpp.

³⁰ OV C 151, 20.5.1997., 1. lpp.

³¹ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

³² OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

- (22) Šī direktīva neskar vispārējos noteikumus un principus valsts tiesību aktos krimināltiesību jomā par sodu piemērošanu un izpildi saskaņā ar konkrētajiem apstākļiem katrā atsevišķā gadījumā.
- (23) Ņemot vērā, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka minētās direktīvas mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I sadaļa. Priekšmets un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva nosaka nepieciešamos pasākumus krāpšanas un citu nelikumīgu darbību, kas apdraud Savienības finanšu intereses, novēršanas un apkarošanas jomā, definējot noziedzīgus nodarījumus un sankcijas.

2. pants

Savienības finanšu interešu definīcija

Šajā direktīvā "Savienības finanšu intereses" ir visi ieņēmumi un izdevumi uz kuriem attiecas vai kuru izcelsmes avots vai pamats ir:

- (a) Savienības budžets;
- (b) saskaņā ar Līgumiem izveidoto Savienības iestāžu un struktūru budžets vai budžeti to pārvaldībā un uzraudzībā.

II sadaļa. Noziedzīgi nodarījumi krāpšanas, kas apdraud Savienības finanšu intereses, novēršanas un apkarošanas jomā

3. pants

Krāpšana, kas apdraud Savienības finanšu intereses

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par turpmāk minētajām tīšām darbībām ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu:

- (a) attiecībā uz izdevumiem – jebkuru darbību vai bezdarbību, kas saistīta ar:
 - i) kļūdainu, neprecīzu vai nepilnīgu paziņojumu vai dokumentu iesniegšanu vai izmantošanu, kuru rezultātā notiek līdzekļu nelikumīga piesavināšanās vai nelikumīga līdzekļu ieturēšana no Savienības budžeta vai budžetiem, ko pārvalda Savienība, vai kas tiek pārvaldīti tās uzdevumā,

- ii) informācijas neizpaušanu, ar ko tiek pārkāptas īpašas saistības, radot tādas pašas sekas, vai
 - iii) saistību vai izdevumu nepareizu izmantošanu mērķiem, kuriem tie nav piešķirti;
- (b) attiecībā uz ieņēmumiem – jebkuru darbību vai bezdarbību, kas saistīta ar:
- i) kļūdainu, neprecīzu vai nepilnīgu paziņojumu vai dokumentu iesniegšanu vai izmantošanu, kuru rezultātā notiek līdzekļu nelikumīga samazināšana Savienības budžetā vai budžetos, ko pārvalda Savienība, vai kas tiek pārvaldīti tās uzdevumā,
 - ii) informācijas neizpaušanu, ar ko tiek pārkāptas īpašas saistības, radot tādas pašas sekas, vai
 - iii) likumīgi iegūtu priekšrocību ļaunprātīgu izmantošanu, radot tādas pašas sekas.

4. pants

Ar krāpšanu saistīti noziedzīgi nodarījumi, kas apdraud Savienības finanšu intereses

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par darbību, konkursa pretendenta vai personām, kuras atbildīgas par šādu dalībnieku dokumentu sagatavošanu vai ir iesaistītas to sagatavošanā uzaicinājumam iesniegt piedāvājumus vai pieteikumam dotācijas saņemšanai, sniedzot vai nespējot sniegt informāciju līgumslēdzējām iestādēm vai dotāciju piešķiršanām iestādēm publiskā iepirkuma vai dotācijas piešķiršanas procedūrā, kurā iesaistītas Savienības finanšu intereses, ja šāda darbība ir tīša un tās mērķis ir apiet vai sagrozīt atbilstības, izslēgšanas, atlases vai piešķiršanas kritēriju piemērošanu, ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu.
2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, kā tā definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/60/EK³³ 1. panta 2. punktā un kurā iesaistīts īpašums, kas iegūts šajā direktīvā minēto nodarījumu rezultātā, ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu.
3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par turpmāk minētajām tīšām darbībām ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu:
 - a) civildienesta ierēdņa darbība, tieši vai pastarpināti pieprasot vai saņemot jebkāda veida labumu sev vai kādai trešajai personai vai akceptējot šāda labuma apsolījumu, lai – atbilstoši saviem pienākumiem vai īstenojot savas funkcijas – veiktu darbību vai atturētos no tās tādā veidā, kas kaitē vai, iespējams, varētu kaitēt Savienības finanšu interesēm (pasīva korupcija);
 - b) jebkuras personas darbība šīs personas vai kādas trešās personas interesēs, tieši vai pastarpināti apsolut vai sniedzot jebkāda veida labumu civildienesta

³³ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

ierēdnim, lai tā – atbilstoši saviem pienākumiem vai īstenojot savas funkcijas – veiktu darbību vai atturētos no tās tādā veidā, kas kaitē vai, iespējams, varētu kaitēt Savienības finanšu interesēm (aktīva korupcija).

4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par civildienesta ierēdņa tīšām darbībām, ieguldot vai izmaksājot līdzekļus vai piesavinoties un izmantojot aktīvus pretēji mērķim, kam tie paredzēti, un ja šo darbību nolūks ir kaitēt Savienības finanšu interesēm, ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu (līdzekļu nelikumīga piesavināšanās).
5. Šajā pantā "civildienesta ierēdnis" ir:
 - a) jebkura persona, kas pilda civildienesta ierēdņa funkcijas Savienības vai dalībvalsts vai trešās valsts labā, ieņemot amatu likumdevējā, administratīvā vai tiesu iestādē;
 - b) jebkura persona, kas pilda civildienesta ierēdņa funkcijas Savienības vai dalībvalsts vai trešās valsts labā, neieņemot kādu no iepriekš minētajiem amatiem, bet piedaloties Savienības finanšu interešu pārvaldībā vai lēmumu pieņemšanā attiecībā uz tām.

III sadaļa. Vispārēji noteikumi attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem krāpšanas, kas apdraud Savienības finanšu intereses, novēršanas un apkarošanas jomā

5. pants

Kūdīšana, palīdzēšana un atbalstīšana, mēģinājums

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par kūdīšanu izdarīt II sadaļā minētos noziedzīgos nodarījumus, vai par palīdzēšanu un atbalstīšanu to izdarīšanā ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu.
2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par mēģinājumu izdarīt kādu no 3. pantā vai 4. panta 4. punktā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu.

6. pants

Juridisko personu atbildība

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par jebkuru no II sadaļā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ko to labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskas personas struktūras daļa, izdarījusi kāda persona, kas veic šīs juridiskās personas vadības pienākumus, pamatojoties uz:
 - (a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
 - (b) pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā/uzdevumā; vai
 - (c) pilnvarām īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.

2. Dalībvalstis veic arī nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja 1. punktā minētās personas uzraudzības vai kontroles trūkums ir darījis iespējamu to, ka jebkuru II sadaļā minēto noziedzīgo nodarījumu minētās juridiskās personas labā veic persona, kas ir tās pakļautībā.
3. Juridiskas personas atbildība saskaņā ar 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālprocesu pret fiziskām personām, kuras ir II sadaļā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarītājas vai saucamas pie kriminālatbildības saskaņā ar 5. pantu.
4. Šajā direktīvā "juridiska persona" ir jebkurš subjekts, kam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir tiesībsubjektība, izņemot valstis vai publisko tiesību subjektus, kas īsteno valsts varu, kā arī izņemot starptautiskās sabiedriskās organizācijas.

7. pants

Fiziskām personām piemērojami sodi

1. Attiecībā uz fiziskām personām dalībvalstis nodrošina, ka par II sadaļā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir piemērojami iedarbīgi, samērīgi un atturoši kriminālsodi, tostarp naudassodi un brīvības atņemšana, kā noteikts 8. pantā.
2. Maznozīmīgu pārkāpumu gadījumā, ja nodarītais kaitējums nepārsniedz EUR 10 000 un gūtais labums nepārsniedz EUR 10 000, un pārkāpumi nav izdarīti īpaši smagos apstākļos, dalībvalstis kriminālsodu vietā var paredzēt citus sodus.
3. Panta 1. punkts neskar kompetento iestāžu tiesības veikt civildienesta ierēdņu disciplināro uzraudzību.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka cita veida sankcijas, kas nav pielīdzināmas kriminālsodiem un kas jau piemērotas konkrētajai personai par to pašu darbību, var ņemt vērā, nosakot minētajai personai sodu par noziedzīgu nodarījumu, kas minēts II sadaļā.

8. pants

Brīvības atņemšanas termiņi

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. pantā un 4. panta 1. un 4. punktā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kuru rezultātā nodarīts kaitējums vai gūts labums vismaz EUR 100 000 apmērā, ir piemērojams šāds sods:

- (a) minimālais sods – brīvības atņemšana uz vismaz 6 mēnešiem;
- (b) maksimālais sods – brīvības atņemšana uz vismaz 5 gadiem.

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 4. panta 2. un 3. punktā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kuru rezultātā nodarīts kaitējums vai gūts labums vismaz EUR 30 000 apmērā, ir piemērojams šāds sods:

- (a) minimālais sods – brīvības atņemšana uz vismaz 6 mēnešiem;
- (b) maksimālais sods – brīvības atņemšana uz vismaz 5 gadiem.

2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par II sadaļā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ja nodarījums izdarīts noziedzīgā organizācijā Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI izpratnē, ir piemērojams maksimālais sods – brīvības atņemšana uz vismaz 10 gadiem.

9. pants
Minimālo sankciju pret juridiskajām personām veidi

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskai personai, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 6. pantu, piemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai naudas sodu bez krimināla rakstura, un var ietvert citas sankcijas, piemēram:

- (a) atņemt tiesības saņemt valsts pabalstus vai atbalstu;
- (b) uz laiku vai pavisam aizliegt veikt komercdarbību;
- (c) pakļaut tiesas uzraudzībai;
- (d) likvidēt ar tiesas lēmumu;
- (e) uz laiku vai pavisam slēgt uzņēmumus, kas izmantoti nodarījuma izdarīšanā.

10. pants
Iesaldēšana un konfiskācija

Dalībvalstis nodrošina II sadaļā minēto nodarījumu rezultātā noziedzīgi iegūtu līdzekļu un nozieguma rīku iesaldēšanu un konfiskāciju saskaņā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvu .../.../... [par noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā]³⁴.

11. pants
Jurisdikcija

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz II sadaļā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ja:
 - (a) nodarījums ir pilnībā vai daļēji izdarīts to teritorijā; vai
 - (b) nodarījuma izdarītājs ir to valstspiederīgais.
2. Gadījumos, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcija nav pakļauta nosacījumam, ka kriminālprocesu sākt var tikai pamatojoties uz cietušā iesniegumu vietā, kur nodarījums ir izdarīts, vai pamatojoties uz oficiālu tās valsts paziņojumu, kurā ir izdarīts nodarījums.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā ir gadījumi, kad nodarījums ir izdarīts, izmantojot informācijas un komunikāciju tehnoloģijas, kurām ir piekļūts to teritorijā.

³⁴ Pieņemot Priekšlikumu COM(2012) 85.

12. pants
Nodarījumu, kas apdraud Savienības finanšu intereses, noilgums

1. Dalībvalstis nodrošina noilguma periodu, kura laikā izmeklēšana, kriminālprocess, tiesas process un tiesas nolēmums attiecībā uz II sadaļā un 5. pantā minētajiem nodarījumiem ir iespējami vismaz piecus gadus no brīža, kad izdarīts nodarījums.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka noilguma periods tiek pārtraukts un atkal atjaunots pēc kompetentas valsts iestādes rīcības, tostarp izmeklēšanas vai kriminālprocesa faktiskas sākšanas, noilguma periodam sasniedzot vismaz desmit gadus no brīža, kad izdarīts nodarījums.
3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai dotu iespēju izpildīt sodu, kas uzlikts pēc galīgās notiesāšanas par kādu no II sadaļā un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, nosakot pietiekamu laikposmu, kas nav mazāks par 10 gadiem no galīgās notiesāšanas brīža.

13. pants
Atgūšana

Šī direktīva neskar līdzekļu atgūšanu, ka nepamatoti izmaksāti, izdarot II sadaļā minētos noziedzīgos nodarījumus.

14. pants
Mijiedarbība ar citiem piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem

Šī direktīva neskar to, kā tiek piemēroti administratīvie pasākumi, sodi un naudassodi, kas noteikti Savienības tiesību aktos, jo īpaši Padomes Regulas Nr. 2988/95³⁵ 4. un 5. panta izpratnē, vai kas noteikti valstu tiesību aktos, kuri pieņemti atbilstoši konkrētiem pienākumiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Dalībvalstis nodrošina, ka kriminālā tiesvedība, kas sāka, pamatojoties uz valstu noteikumiem šīs direktīvas īstenošanai, neskar pienācīgu un efektīvu administratīvo pasākumu, sodu un naudassodu piemērošanu, kurus nevar pielīdzināt kriminālai tiesvedībai un kuri noteikti Savienības tiesību aktos vai valstu īstenošanas noteikumos.

IV sadaļa. Nobeiguma noteikumi

15. pants
Sadarbība starp dalībvalstīm un Eiropas Komisiju (Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai)

1. Dalībvalstis un Komisija savstarpēji sadarbojas cīņā pret II sadaļā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Šim nolūkam Komisija sniedz tādu tehnisko un operatīvo palīdzību, kas valstu kompetentajām iestādēm var būt nepieciešama, lai veicinātu to veiktās izmeklēšanas koordinēšanu.

³⁵ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību, OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes var veikt informācijas apmaiņu ar Komisiju, lai atvieglotu apstākļu noskaidrošanu un nodrošinātu efektīvu darbību pret II sadaļā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Komisija un valstu kompetentās iestādes katrā konkrētajā gadījumā ņem vērā izmeklēšanas slepenības un datu aizsardzības prasības. Šim nolūkam dalībvalstis, sniedzot informāciju Komisijai, var noteikt īpašus nosacījumus, kas attiecas uz informācijas izmantošanu – neatkarīgi no tā, vai to izmantos Komisija vai cita dalībvalsts, kurai šo informāciju varētu nodot.

16. pants

Konvenciju par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību krimināltiesību jomā atcelšana

1995. gada 26. jūlija Konvencija par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību, tostarp tās 1996. gada 27. septembra protokols, 1996. gada 29. novembra protokols un 1997. gada 19. jūnija protokols, tiek atcelta no [piemērošanas datums saskaņā ar 17. panta 1. punkta otro daļu].

17. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz ... pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos noteikumus no

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

19. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*